

ADVENT IV. VASÁRNAPJA**B év**

1-4 oldal

Olv.: 2Sám 7,1-5.8b-12.14a.16 – Róm 16,25-27 - Lk 1,26-38

Jézus születésének hírüladása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**Szentmise bevezetése**

Üdvösségre várunk!
Üdvözülni szeretnénk, megszabadulni!
Új világot készít nekünk az Isten!

Kedves Testvérek! Az idei advent különös üzenettel bír, hiszen olyan világban élünk, amely e világi, amely világnak csak e világi céljai vannak. Azt is mondhatnám, a kereszténységnek hátat fordított Európában élünk mi maradék keresztények. Európa, amit ma Európai Uniónak mondunk, e világi céljai megvalósítását várja a polgáraitól is.

A kérdés csak az, lehet-e e világi programokat, e világi eredményeket is elérni lelki értékek híján? Advent IV. vasárnapján azért imádkozunk, hogy legyenek, – sokan, vagy kevesen – akik Isten szeretettermében szereplők, megmentők szeretnének lenni. Hiszen az üdvösség a bajban lévő ember, a veszélyben lévő ember megszabadítása.

Aki úgy gondolja, hogy szüksége van a szabadságra,
az ma forduljon Isten felé!
A szabadság arra való, hogy megtegyük a jót!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Üdvösségünk meghirdetését is ünnepelhetjük ezen a mai vasárnapon. Természetesen az ember üdvössége több mint költői. Isteni ajándék, de nem az ember közreműködése nélkül. Ezért mondtam ezt a mondatot, mert **szeretném megköszönni az énekeseknek ezt a költői köszöntést!** Hiszen az ember üdvösségének meghirdetése Isten gondolata, aki ebbe a történetbe belevonja a Szűzanyát és az embert.

A művészet, a hívó ember különböző módon ünnepli Isten ajándékát, az üdvösséget! Többek között így, ahogy ma ilyen meghatóan, lelkünket érintő módon gondolta el egy művész a Szűzanya köszöntését és az üdvösséget! **Üdvösség fogalmilag az ember megmentése,** – a szó maga azt jelenti: megmenekülés – aki nagy bajban van, aki rászorul arra, hogy valaki utánanyúljon és ebből a vészhelyzetből kivonja!

Az ember így gondolja-e a helyzetét: bajban van, rászorul az Isten megmentésére, rászorul azokra az igazságokra, amelyek nélkül emberhez méltó életet nem élhet? Most ne az összes többi földrészt tekintsük, hanem - ahol a mi lábunk alatt talaj van - Európa helyzetéről van szó, amely a kereszténységben született, oly sokszor emlegetjük ezt. Nem is szabad elfelejteni, mert egyetlen földrész öröksége ez, Európáé, ahonnan a keresztény üzenet az összes többi földrészre is eljutott.

Európa embere eljutott-e oda:
olyan nagy bajban van, hogy rászorul az Isten megmentő szeretetére?

Az ember rászorul-e erre az isteni ajándékra, a megváltó szeretetre? Hiszen a szeretet megváltó! A szeretet megvált bennünket, emberi életet ajándékoz nekünk, emberi kapcsolatokat. Ha ebben az esztendőben Európa karácsonyt akar ünnepelni, akkor ezen a kérdésen el kell gondolkodnia. Nekünk azon kell elgondolkodnunk, hogy olyan Európában élünk, - eljutottunk odáig – a legjobb esetben karácsonyt mi várunk, karácsonyt mi akarunk ünnepelni, de nagyon kevesen vagyunk.

Az igazságot nem lehet elhallgatni, azt, hogy Európa ma nem keresztény, ahogy ezt a politika megnevezi és a szociológia: szekularizált Európa, e világi, istennélküli, hitnélküli, vallásnélküli Európa. Nem is tud adventet tartani, nem is tud karácsonyt ünnepelni, nem is akar. A kérdés, ha egymás mellé tesszük a szekularizált Európa várakozását és a keresztények várakozását, akkor mivel szembesülünk?

Éppen most, ezekben a napokban erősítették meg, hogy ki kell nyitni Európa határait és emberek tízmillióit kell behívni. Biztosítani kell a nyitott határokat mindenki előtt, aki jönni akar ide, mert Európa haldoklik. Meghal egy földrész, ha elfogynak az emberek. Európa elfogyott. A pogány Európa úgy gondolja, jöjjön, aki akar, mert annyit tud a pogány is, hogy életet csak hozhat ma Európába valaki. Az már más kérdés, hogy milyen életet hoz?

Az is más kérdés, hogy az az élet, ami ide érkezik azokkal az emberekkel, akiket tárt karokkal várnak, az valóban a szekularizált Európa megújulását jelenti-e? Szentbeszéd keretében nem óhajtom ezt fontolgatni, mi várható, mi az, amivel ideérkeznek és mit ígérnek Európának ezek az emberek? Mellette ott van a sajátságos, - így merném mondani – isteni dinasztíának az ígérete.

Hallottuk a mai olvasmányban, hogy Dávid palotában lakott és a Frigyláda egy sátorban volt. Amíg Izrael népe sátorlakóként élt, addig természetes volt, hogy a Frigyláda is sátorban volt. ami Isten megjelenítője az ő számukra. Dávid, aki a nép vezetője, aki Pásztor Király, rosszul érzi magát a palotájában, amikor a Frigyláda a sátorban van. Hallottuk Isten válaszát: Te akarsz Nekem házat építeni? Én adtam neked házat. Én hoztalak el a juhok mellől. Én emeltelek föl és adtam neked házat, nem kézzel épített palotát, hanem dinasztíát.

A kérdés az felénk, hogy mennyire ismertük fel ezt a dinasztíát, ezt a lelki birodalmat? Azt is hallottuk, hogy uralmának nem lesz vége! Ennek a dinasztíának a Feje a Mindenség Királya, aki az emberek szívében lakik! Nem érti ezt az e világi ember, nem érti meg azt, hogy minden embernek arra van szüksége, hogy a másik ember szívében otthona legyen. Nem érti az e világi ember, akinek e világi törekvései, célkitűzései, programjai vannak. Tudja, hogy az élet véges, minden, ami körülveszi az embert, az egyszer csak az ő számára többé nem létezik.

Hogyan is értené meg a határokat kinyitó ember, aki nem szülte meg a gyerekeit, aki önzésében senkire nem gondol, csak saját magára. Honnan értené meg, hogy ez a dinasztia, amelynek Krisztus a Királya, az emberek szívében akar lakni, mert vagy lelki értékek gazdagítanak bennünket, vagy mindent eltemet mindegyikünk, amikor meghal.

***A Krisztus Királysága ezt a nagy igazságot állítja a középpontba:
Isten üdvözíteni akarja az embert!***

Isten az emberrel üdvtörténetet gondolt el, üdvösséget akar szerezni az embernek. Isten úgy gondolta el a világot, a mi emberi közösségünket, hogy Istennel közös az életünk. Történelmünk Isten és ember közös története. A mi emberi történetünket az isteni igazságok, - most mondjam ezt így – a Szövetségesünk, az Isten határozza meg!

Karácsonyra készülünk. Szeretnénk megérteni, mit jelent az, hogy közös a történetünk Isten történetével ezen a Földön. Helyre kell állítani azt a rendet, amit tönkretettünk, kiforgattuk sarkaiból az életünket, mert csak magunknak élünk. Azért jutott ide Európa is, mert magának élt. Most végső kétségbeesésében e világi megoldásokhoz nyúl és nem is érti, hogy mi az Isten ajánlata. Megtagadta, nem kell neki a másik emberrel való szeretetkapcsolat.

Ezen az idei adventen valamit szerettünk volna megsejteni ebből az isteni igazságból! Mindegyikünk annyit fogott ebből föl, amennyire ettől várta az élete jobbrafordulását, az élete üdvösségét. A kérdés az, hogy valóban Istenhez akarunk-e tartozni, aki a szeretet birodalmát ajánlja föl az embernek. Isten, aki a szeretet Királya, aki a Szolgaformájú Király, aki meg akarja értetni velünk azt, hogy nem azért születünk, hogy uralkodjunk egymás életén.

***Azért születünk, hogy ne csak e világban gazdagodjunk,
ne csupán boldoguljunk, hanem boldogok is legyünk!***

Egyetlen lehetőség, hogy fölismerjük-e egymásban az Istent? Fölismerjük azt, hogy az istendicséret, az az egymással való normális emberi kapcsolat. Az emberi élet értelme az, hogy nem magunknak élünk, hanem egymásnak és egymásért! Ez Krisztus Királynak nemcsak üzenete, hanem Krisztus Király példája!

Advent IV. vasárnapján előttünk áll Isten legfontosabb partnere az emberek közül, Mária! Előttünk áll Mária példája, amit Isten gazdagsága ebben a két szóban foglal össze, amit gyönyörűen megénekel a művész, kedves testvéreink megszólaltatásában: *kegyelemmel teljes!* Isten ebbe a két szóba rejtette bele mindazt, amire az embernek szüksége van!

***Mi a kegyelem? Isten ingyenes ajándéka!
Mária kegyelemmel teljes!
Isten elhalmozza mindennel, mert szereti Máriát!***

Mindent, amit csak oda lehet adni egy embernek, megkapja Mária az Istentől, hogy méltó legyen, alkalmas legyen az üdvösség történetének megvalósításában Isten és ember közös történetére! A kérdés ez, gondoljuk-e, hogy szükségünk van az Istennek erre a nagy ajándékára? Az ajándék ingyenes! Isten szereti az embert!

***Úgy szerette Isten a világot,
hogy Egyszülött Fiát adta!***

A kegyelem gazdagsága jelenthet új lehetőséget, amit ingyen kaphatunk az Istentől, mert szeret bennünket! Mi emberek azért szeretünk valakit, mert beleszerettünk. Isten nem ezért szeret bennünket, hanem valamiért, Önmagáért, önmagamért!

Mária szolgálókészsége mindent felülmúl! Mária mennyit értett meg ebből az isteni programból, az ember megmentésének isteni gondolatából? Ki tudja? Nem kell nekünk itt világmegváltó tervekkel foglalkozni, egy dologról van szó, a szolgáló szeretetről! A szolgálókészséget kell kimunkálni magunkban, kimunkálni ezekben a gyerekekben, gyerekeinkben, az unokáinkban, mert ez hiányzik! A hitetlen, pogány világ elhitette velünk, hogy gyerekeink programjait e világra kell szűkíteni. Senki se foglalkozik ezzel az értékkel:

***Mit jelent az,
hogy szolgálatkész szeretettel tartozunk össze egymással!***

Legfontosabb az, mit tudok tenni azért, hogy az a másik ember értelmét lássa az életnek, hogy az a másik ember boldog legyen! Nem kell mással foglalkozni! Ez az Isten ajándéka! Ez a világ megújításának az egyetlen mozgatója! Karácsonyra készülünk! A pogány világ úgy, ahogy. A pogánnyá lett Európa úgy, ahogy, amely Európa azokat várja, akik Allah nevében mindenkit, aki nem muszlim, azt gyaurnak tart. Nem úgy gondol a másik emberre, ahogy a keresztény ember, hanem úgy, ahogy, ezt tapasztaljuk a mindennapokban.

A kérdés az, mi a megváltás útja? A mai vasárnapon elég annyi, hogy magunk elé állítjuk a Szűzanyát: Akarunk-e keresztény emberként összetartozni egymással? Nem politikai perspektívákkal, nem gazdasági kérdésekkel kell foglalkozni, az hozzátartozik az ember mindennapjaihoz. A kérdés az, engedjük-e, hogy a mindennapi életünkbe beleszóljon az Isten? Ahogy Mária életébe beleszólt, akinek e világi programja volt, mint minden embernek.

Isten azért szól bele az életünkbe, mert e világi programjaink fölé akar bennünket emelni! Akinek elég az, hogy mit eszik és mit iszik, akinek elég az, hogy mibe öltözködik, milyen lakása van és mi mindent birtokol ezen a Földön, az menthetetlen!

***Egyedül az az ember az Isten elgondolta élet embere,
aki ezek fölött gondolja el
- mindenek előtt és mindenek fölött -
a másik emberrel való kapcsolatát!***

+ A M E N +

Könyörögjünk

Mindenható Istenünk, magunkhoz vettük örök megváltásunk zálogát, kérünk, hogy minél inkább közeledik karácsony ünnepe, annál nagyobb odaadással készüljünk Szent Fiad csodálatos születésének méltó megünneplésére, aki él és uralkodik, mindörökkön örökké.

Amen

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldásával megyünk tovább. Készülünk ezekben a karácsony előtti napokban és utána is egy új életre! Énekeljük ezeket a gyönyörű ősi énekeket, amelyek tele vannak panasszal, kétségbeeséssel, várakozással, vágyakozással és ma aktuálisabbak. Közben az egész világ, ha nem is mindenki, de sokkal jobban él, sokkal több mindent birtokol, amire egyébként vágyakozik és a panasz nőttön-nő. Nem elgondolkodtató ez?

Amitől várjuk e világi értelemben a megoldást, az nem csökkenti az elégedetlenségünket, nem csökkenti a panaszunkat. Valami másra van szüksége az embernek, nem azokra, amiket megragad és azt gondolja, hogy az a megoldás. ***A Jóisten világosítsa meg a szívünket***, az agyunkkal nincs baj. Nem tudok semmit, hogy milyen rendelkezések lesznek az elkövetkező napokban. Éjféli szentmise nyilvánvalóan nem lesz.

Itt ebben a kápolnában szenteste ½ 6 órakor lesz szentmise, az éjféli szentmisét tudatosítjuk magunkban. ***Az ünnepnapokon reggel 9 órakor biztos, hogy lesz szentmise!*** Ennyit tudok biztosan, az összes többi mind bizonytalan.